

Lakiteleki örökség

2012 október 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Összen?, ami összetartozik. Orbán Viktor akkor emlékeztetett a Parlamentben erre az alapigazságra, amikor a magát antikommunistának nevez? SZDSZ 1994-ben politikai házasságot kötött az országgy?lési választás gy?ztesével, az MSZMP utódpártjával, az MSZP-vel.

Akkor, megdöbbenésének hangot adva, sok száz jó szándékú és átvert liberális hagyta ott a szabad demokrata pártot. A liberálisok hajója ekkor kapott léket, süllyedni kezdett, a párt pedig fokozatosan elvesztette hitelességét a tömegek el?tt, végül 2010-re az SZDSZ lenullázta magát, s ki is szorult a politikai életb?l.

Orbán Viktor miniszterelnök a hét végén a lakiteleki találkozó 25. évfordulója alkalmából szervezett összejövetelen beszédében ismét szóba hozta, hogy „összen?, ami összetartozik”. Igaz, más összefüggésben. Most el?ször jelentette ki nagy nyilvánosság el?tt a kormányf?, hogy a Magyar Demokrata Fórum és a Fidesz útja mára összeért. Mint hangsúlyozta: „…bennünket összeköt a magyarság felemelkedésének hite”. Nyilván a lakiteleki eszmeiséget továbbviv?, történelmi MDF-re gondolt.

Miért fontos a magyar jobboldal számára ez az állásfoglalás? Azért, mert a viszonylag távolról, a liberális világból érkez? fiatal demokraták csaknem két évtized alatt végleg eljutottak a népben, nemzetben, a magyarság történelmének egységében gondolkodók világába, és átvették Lakitelek szellemi örökségét, üzeneteit, amelyeket át is vezettek a politikai gyakorlatukba. A jobboldal politikai jogfolytonossága így adott lett, nem beszélhetünk törésr?l, függetlenül attól, hogy bels? és küls? balliberális er?k szétverték az eredeti MDF-et. Orbán politikája ötvözi az 1848-as hagyományokkal rendelkez? magyar szabadelv?séget a népi, nemzeti, polgári konzervativizmussal. Ilyen szerencsés találkozásra száz éve nem volt példa.

Mit is szögezett le nyilatkozatában 1987. szeptember 27-én a magyar szellemi élet több mint másfél száz tagja Lakiteleken? A többi között azt, hogy: „A magyarság történelmének egyik súlyos válságába sodródott. Népmozgalmi erejében megroppant, önhitében és tartásában megrendült, kohéziójának kapcsai tragikusan meglazultak, önismerete megdöbbent?en hiányos. Összeomlással fenyeget? gazdasági válságnak néz elébe. A magyar etnikumot példátlan széttagoltság sújtja. Nemzetünknek nincs közösen vállalható jöv?képe.” Majd úgy folytatódott a nyilatkozat, hogy közmegegyezés szükséges, csak társadalmi összefogással, annak részvételével lehet megoldani a válságot. Ezt a nyilatkozatot akár 2010-ben is kiadhatták volna, a választások el?tt is, a nyolc évig tartó szocialista-szabaddemokrata hatalomgyakorlás idején, amely gazdaságilag, politikailag és morálisan csaknem kivéreztette hazánkat. A Fidesz–KDNP pártszövetség pontosan azért kapta a választóktól a kétharmados bizalmat, hogy kivezesse a válságból, s talpra állítsa az országot.

Nem véletlen, hogy Orbán Viktor és sokan mások magukénak érzik a lakiteleki sátrat, és a találkozó szellemiségét, még ha fizikailag nem is voltak ott. Áder János viszont ott volt, nem véletlenül jelentette ki köztársasági elnökünk, hogy éppen az volt a sátor történelmi érdeme, hogy a résztvev?k nem engedték magukat lebeszélni arról, hogy hazájuk javára cselekedjenek. S ez a tanulság a mának is szól, hogy nem szabad feladni. Még ha az konfrontációval és veszélyekkel is jár. Hit és bátorság kellett a huszonöt évvel ezel?tti jelenléthez. Börtönre, elhallgattatásra számíthattak az ellenállók, az írók szilenciumot kaptak, ha szembeszálltak a hatalommal vagy kritizálták a rendszert. Ott, a lakiteleki sátorban fogalmazták meg el?ször, hogy Kádárnak mennie kell. Dénes János ötvenhatos elítélt ezzel a kijelentésével akkor is a szabadságát kockáztatta.

A lakiteleki örökség a Fidesz jelenlegi politikájával is egybevág: továbbra is cél Magyarország mozgásterének növelése, gazdasági és politikai függetlenségünk megteremtése, meg?rzése, s egyáltalán az, hogy az ország kezébe vehesse a saját sorsát.

magyarhirlap.hu - Stefka István

Ajánló